

(NE)REALNA OČEKIVANJA JOZO PATLJAK VJERUJE KAKO ĆE NJEGOV 'SLUČAJNI PROLAZNIK', SNIMLJEN U TRODIMENZIJI

3D filmovi su budućnost hrvatske kinematografije

Oko 200.000 eura potrebno je da bi se krenulo u snimanje, plus dodatnih 50 tisuća za postprodukciju. Budžet tako automatski raste za najmanje jednu trećinu, kazuje nam Patljak

PIŠE MARKO NJEGIĆ

Prekretnica za hrvatsku kinematografiju zbila se na ovogodišnjem filmskom festivalu u Puli. Naime, jedan od najsuvremenijih projektora današnjice, uparen sa specijalnim objektivima i uređajima koji omogućuju prikazivanje 3D tehnologije, prvi je put u Areni, na specijalnom srebrnom ekranu, dočarao sliku u "trećoj dimenziji" i pulsku publiku upoznao s čarima "tri de" efekta na otvorenom. Povijesni trenutak, nema što. Zanimljivost je time veća što je, osim 200-milijunskog hollywoodskog blockbustera "Čudesni Spider-Man" Marca Webba, u Areni prikazan prvi hrvatski cjelovečernji 3D film – "Slučajni prolaznik", redateljski debi poznatoga neovisnog producenta **Joze Patljaka** ("Fine mrtve djevojke", "Ta divna splitska noć", "Josef"). Čelni će

vjek kompanije Alka Film ne pripada ekipi filmskih djelatnika koja razmišlja klasično. Uvijek gleda da na neki način zadovolji svoju želju i napravi nešto novo, drukčije, po uzoru na revolucionara **Jamesa Camerona** koji je realizirao dosta toga što su drugi samo pratili. Patljak je fan svih tehnologija koje unapređuju film, svega što je svježije i daje nove mogućnosti mediju. A ako je kolor korekcija vidljiva recimo na "Josefu" (2011.) **Stanislava Tomića**, nešto što potencira modernost, 3D daje ekstra začudnost doživljaja s dodatnom dimenzijom slike. S 3D-om se Patljak već htio igrati na prošlogodišnjem ratnom spektaklu.

Mnogo tehnologije

- Već duže vremena radim na tome da nam osiguram mogućnost snimanja u 3D-u, za što je potrebno jako puno tehnologije. Da smo imali sve po-

trebne elemente, "Josef" bi bio snimljen u trećoj dimenziji – povjerava se režijski debitant i otkriva da nije čudno što je prvi hrvatski 3D nastao izvan sistema.

- U budućnosti će biti sve više nezavisnih producenata koji će imati alternativne načine proizvodnje. Isto tako, bit će i više nezavisnih nego službenih filmova – decidan je.

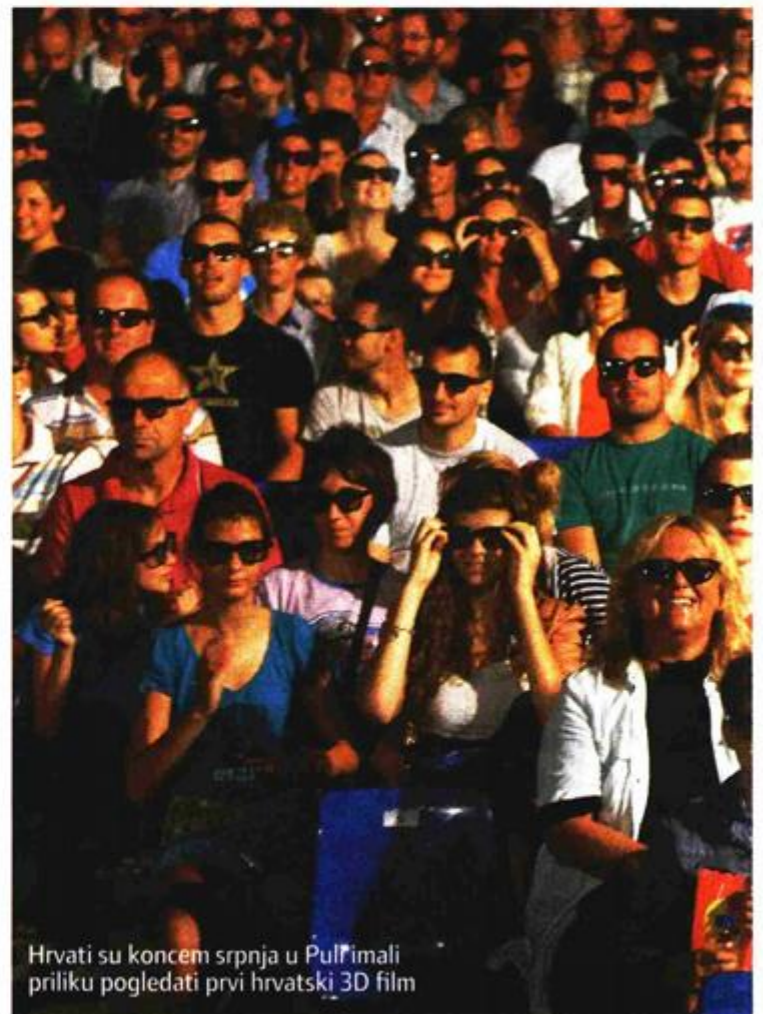
Patljak nam otkriva koliko je 3D skupa igračkica i priznaje kako je posao učio uz hollywoodske filmove. - Oko 200.000 eura potrebno je da bi se krenulo u snimanje, plus dodatnih 50 tisuća da za postprodukciju. Budžet tako automatski raste za najmanje jednu trećinu. Jedini je način bio ugledati se na Hollywood. Gledali smo "Avatara", "Tri mušketira"... Uglavnom, pregledavali smo nekih 10-15 filmova, pratili što se radi s jednom, a što s drugom kamerom, kakva

Patljak: Svjetski je raritet snimiti socijalnu art-dramu u 3D-u

Blu-ray diskovi

••• Pored sve aktivnijeg rada na budućim 3D ostvarenjima, Patljak nam je najavio i još jednu novinu. Svi projekti nastali pod producerskim okriljem 'Alka Filma', pojavit će se u dogledno vrijeme na Blu-ray diskovima u videotekama. Također, nije isključeno da se neki njegovi filmovi iz 2D-a prebace u 3D, što je trenutno svjetski trend ("Titanic", "Ratovi zvijezda").

Hrvati su koncem srpnja u Puli imali priliku pogledati prvi hrvatski 3D film

ZIONALNOJ TEHNICI UDARITI TEMELJ NOVOM TRENDU I U LIJEPOJ NAŠOJ:

Hrvatske kinematografije

je dubina, konvergencija. Da bi činile doživljaj 3D-a, dvije kamere snimaju iz dva kuta, a vi morate imati određeni kut snimanja između tih dviju kamera, jer ljudsko oko mora percipirati i jednu i drugu kameru kao jednu sliku – podsjeća Patljak i skreće pažnju da je voljan pomagati kolegama oko 3D-a, slično kao što u Hollywoodu Michael Bay, Ridley Scott i Martin Scorsese dolaze kod Camerona po trodimenzionalne savjete. - Probat ću nagovoriti druge kolege koji se bave produkcijom da rade u 3D-u. Medusobna suradnja trebala bi biti špranca svih filmša i producenata u Hrvatskoj, posebice u vezi 3D-a koji je preskup i morat će se

naći neka shema da bude pristupačniji, a ne skuplji od cijelog (nezavisnog/"no-budget") igranog filma zbog pojedinih elemenata - veli Jozo, uvjeren kako je 3D budućnost (hrvatske) kinematografije.

Slijedi akcija

- Mislim da će u svjetskim razmjerima 3D prevladati, a Hrvatska će biti refleks tog prevladavanja, samo će trebati dugo vremena da se to dogodi. Kod mene neće, jer ja sam već u 3D-u i ne namjeravam se vraćati na derivatni 2D. Zahvaljujući "Slučajnom prolazniku" 3D u Hrvatskoj više nije bauk nego vrlo realističan sustav kojim se ovladalo u Alka Filmu i

tamo sad slovi za najnormalniji proizvodni proces – ponosno će Patljak koji ne žali što nije debitirao u 3D-u sa "Josefom", umjesto sa socijalnom art-dramom poput "Slučajnog prolaznika".

- Nema žala ni za čime. Svjetski je raritet snimiti socijalnu art-dramu u 3D-u. Naravno da će jedan takav film široki krug ljudi teško voljeti, ali znao sam da će tako biti. Art-drama je ovako dobila novu dimenziju koju u 2D-u ne bi imala. "Slučajni prolaznik" ionako je svojevrsni testni 3D projekt, sa samo jednim kadrom koji odgovara opisu populističke "3D atrakcije", kad u publiku, naime, (po)lete kapljice vode.

Led je, dakle, probijen i sad možemo, barem od njega, očekivati korak naprijed ka nečem spektakularnijem u 3D-u. Prva je na redu fantastična komedija "Sirene", a zatim će, obećava Patljak, uslijediti barem jedan akcijski film. Tko zna, nije isključeno da već na jubilarnoj 60. Puli vidimo automobile kako se dižu u zrak i kamera se oko njih vrti dok eksplozija zaptvara kadar, odnosno predmete koji će letjeti iz ekrana prema publici i pasti joj u krilo, a možda nas iznenadi i mirisni 4D. S Patljakom je sve moguće.

Hribar: To je vašarski štos

•• Prvi čovjek HAVC-a Hrvoje Hribar najboljim 3D filmom drži triler star 55 godina – Hitchcockov "Nazovi M radi umorstva", s time da smatra kako i Wendersov film o plesačima Pine Bausch ("Pina 3D") također lijepo koristi prostor.

- Nosim naočale i izvan kina, pa su mi 3D procedure gnjavaža, no ne bih bio lud za 3D-om i da nije tako. Trodimenzionalni film je vašarski štos koji usporava filmsko pripovijedanje, dodaje iluziju previše našem opsjenarskom poslu i pojavljuje se svaki put kad svjetski repertoar uđe u krizu – pripovijeda Hribar koji sumnja da se 3D može ustaliti u svjetskoj, a kamoli u hrvatskoj kinematografiji, ali ističe kako možda griješi i misli da bi bilo zanimljivo vidjeti neki domaći 3D dokumentarac, lutka-film ili dječji film, s obzirom da klinci vole tehnologiju. No, takvo što, očito, još treba pričekati, jer HAVC nije primio nijedan 3D film na natječaj. - Na natječaj filmovi dolaze u 1D - na papiru. Nitko nije najavio 3D verziju svog projekta – tvrdi Hribar.